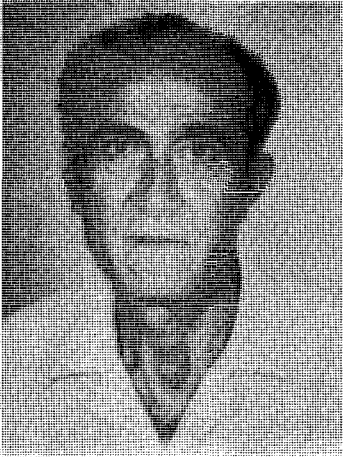

Αυτοί που φεύγουν

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Γεννήθηκε στην Κυθρέα στις 25.12.1925 και μετά την αποφοίτηση του από το Δημοτικό Σχολείο Αγίου Ανδρονίκου Κυθρέας τράπηκε στην τέχνη της ραπτικής και μετά δημιούργησε δικό του ατμοκαθαριστήριο.

Νυμφεύθηκε τη Δοξούλα Ν. Κολιού και απέκτησαν δυο τέκνα τη Μάρω και το Χρίστο. Η Μάρω φοίτησε για τρία χρόνια στο Γυμνάσιο και στη συνέχεια απεφοίτησε από την Παγκύπρια Ακαδημία Θηλέων Λευκωσίας. Εργάζεται σήμερα στην Εταιρεία Ν.Σ.Ρ. Ο Χρίστος μετά το Δημοτικό, φοίτησε στο Τριτάξιο Γυμνάσιο Κυθρέας και στη συνέχεια απεφοίτησε από το Λύκειο Νεοκλέους. Σπούδασε γαλλική φιλολογία στο Μομπελιέ της Γαλλίας και πήρε το Μ.Α. Στη συνέχεια σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Γλασκώθης αγγλική φιλολογία και διευθύνει σήμερα το Kimon College στη Λάρνακα.

Η Μάρω παντρεύτηκε το μαθηματικό Παναγιώτη Κολιά που εργάζεται σήμερα στην Ελληνική Τράπεζα σαν Προγραμματιστής - Αναλυτής. Απέκτησαν δυο παιδιά το Γιάννη και την Ευδοκία.

Ο Χρίστος νυμφεύθηκε Γαλλίδα την Πατρίσια και απέκτησαν ένα γιο τον Ανδρέα. Η Πατρίσια σπούδασε γαλλική φιλολογία και εργάζεται στο Kimon College σαν καθηγήτρια των γαλλικών.

Ο Ανδρέας πέθανε στις 31.7.89 και τάφηκε στο κοιμητήριο Στροβόλου από την εκκλησία Αγίου Βασιλείου.

Ο κ. Χρ. Πέτσας είπε τον επικήδειο Πολύκλαυστε Ανδρέα,

Με συντετριμμένη την ψυχή και σπαραγμένη την καρδιά έρχομαι την ιερή τούτη στιγμή μπροστά στο σεπτό σου λείψανο να σκορπίσω μερικά νεκρολούλουδα στην αιώνια μνήμη σου σήμερα που η αδυσώπητη μοίρα ήλθε ν' αποκόψει της ζωής σου το νήμα για να μεταφερθεί η αγνή σου ψυχή στις αιώνιες μονές του παραδείσου όπου οι ψυχές των αγίων και όλων των δικαίων αναπαύονται.

Ειλικρινά το θλιβερόν άγγελμα του θανάτου σου που άρχισε νωρίς σήμερα να σκορπίζεται ανάμεσα στους κατοίκους της περιώνυμης Κωμόπολης μας, της ευρύτερης περιοχής Κυθρέας και στους κύκλους της Πρωτεύουσας προκάλεσε αισθήματα ανέκφραστης λύπης και βαρύτατου πένθους, ιδιαίτερα σ' όλους εμάς που είχαμε την τύχη να σε γνωρίσουμε από κοντά. Σ' όλο το διάστημα της ζωής σου διακρίνεσο για τα φιλεύσπλαχνα αισθήματα σου για τον καλότροπο χαρακτήρα σου και το ευγενικό σου φέριμο. Ήσουν γεμάτος ανθρωπιά και καλωσύνη ειλικρίνεια και τιμιότητα αξιοπρέπεια και φιλαλληλία και τάχθηκες σ' όλη την επίγεια ζωή να πράττεις πάντα τα καλά και θεάρεστα έργα. Γι' αυτό αφήνεις πίσω σου μνήμες αγαθές ανάμεσα στα διάφορα στρώματα του κοινωνικού συνόλου που έζησες.

Είλκες την καταγωγή από οικογένειες προυχόντων της Κυθρέας των Γιαννών και των Ζαμπάδων με επάγγελμα το γεωργικό, μη μορφωμένων αλλά αγνών και καθαρών στην ψυχή και το χαρακτήρα, των καλών και

αγαθών εκείνων ανθρώπων που αναδεικνύει συνήθως η απασχόληση του έργου της θεάς Δήμητρας. Έτυχες επιμελημένης ανατροφής και ψυχικής καλλιέργειας από τους ευσεβείς γονείς σου που βρήκαν πρόσφορο έδαφος, στον ήπιο και μαλακό σου χαρακτήρα που σε ανέδειξαν πραγματικά μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα, ένα τέλειο άνθρωπο με αρχές και ιδανικά που εύκολα ξεχώριζες ανάμεσα στους συνανθρώπους σου.

Νέος ένωσησ την τύχη σου με την προσφιλή σου σύζυγο Ευδοξία τέκνον ισάξιων και ομότιμων γονιών των Κκόληδων με εκείνων των δικών σου προγόνων. Πετυχατε ένα ταιριαστό ζευγάρι για υψηλά και ευάρεστα έργα. Ριχτήκατε και οι δυο σας χέρι με χέρι στον αγώνα της καθημερινής βιοπάλης για ανατροφή και μόρφωση των δυο προσφιλών τέκνων σας της Μάρως και του Χρίστου. Μα οι κόποι και μόχθοι σας καρποφόρησαν και ευτυχήσατε να τα δήτε μορφωμένα και καλά αποκατεστημένα στην κοινωνία. Ήταν τούτο ένα μεγάλο κατόρθωμα, ένας ανεπανάληπτος άθλος για σας, αρκεί ν' αναλογισθεί κάποιος τις δύσκολες συνθήκες ζωής της εποχής εκείνης, τη σκληρή ζωή και των περιορισμένων απολαβών. Όλοι όμως οι κόποι και προσπάθειες που καταβάλατε ήλθαν να πληρωθούν με τη χαρά και την ευτυχία που απολαμβάνετε, γιατί αναδείξατε καλά και προκομμένα τέκνα στην κοινωνία.

Μα στο πέλαγος τούτο της ανέκφραστης χαράς και απόλυτης ευτυχίας που επλεεστε ήλθε ν' ανακόψει η μεγάλη συμφορά που ενέσκηψε στο πολυστενακτο νησί μας, η εισβολή του Αττίλα να σταματήσει κάθε ενθουσιασμό και αγαλλίαση, κάθε ευδαιμονία και απόλαυση που κυριαρχούσε στο δικό σας σπίτι. Διωγμένοι όλοι από τη γη των πατέρων μας, αφήνοντας πίσω μας προσφιλή πρόσωπα που έζησαν τραγικές

ώρες στα χέρια των αδίστακτων νεοβαρβάρων της Ανατολίας, που σκορπούσαν τη φωτιά και το σίδερο, την καταστροφή και τον όλεθρο στο πέρασμα τους.

Είχατε την ατυχία αιείμηστε Ανδρέα να πιήτε το ποτήρι της θλίψης και του πένθους, γιατί αγαπημένα σας πρόσωπα θείοι και άλλοι στενοί συγγενείς σκοτώθηκαν εν ψυχρώ από τους αιμοχαρείς τυράννους και κοντά σ' αυτά να δοκιμάστε για 15 χρόνια την πικρή γεύση της προσφυγιάς.

Αείμηστε Ανδρέα, ενκαταλείπεις τα γήινα και τα πρόσκαιρα με τη συνείδηση σου ήσυχη πως επιτέλεσες στο ακέραιο το καθήκον σου σαν σύζυγος, πατέρας, παπικυθρέα». Ενθυμούμαι σε μια τέτοια διαδή- Πρωτοστατούσες πάντοτε σε κάθε κοινωνική θρησκευτική και εθνική κίνηση τόσο στην Κωμόπολη μας όσο και σ' όλες τις αντικατοχικές εκδηλώσεις που συχνά οργάνωνε το σωματείο «Ελεύθερη Κυθρέα». Ενθυμούμαι σε μια τέτοια εκδήλωση που κάμαμε τελευταίως σε κουθέντα μας απάνω πως δεν είχαμε πολλούς βοηθούς και κουραστήκαμε αφάνταστα τότε ο αλησμόνητος Ανδρέας παρατήρησε γιατί να μη τον ειδοποιήσω να 'ρθει να μας βοηθήσει και μάλιστα θα έρχετον όχι μόνος αλλά με συνοδεία. Εφλέγετο για τέτοιες εκδηλώσεις και δεν υπολόγιζε ποτέ δυσκολίες και κόπους που αντιμετώπιζε. Το μόνο σου παράπονο, Ανδρέα, είναι πως θάπτεσαι σε αφιλόξενο χώμα της ξενιτιάς και όχι δίπλα στους πατρογονικούς τάφους.

Εμεις όλοι που συγκεντρωθήκαμε στον ιερό τούτο χώρο ν' αποχαιρετήσουμε τον καλύτερο μας φίλο τον Ανδρέα είναι να παρακαλέσουμε τον Πανάγαθο να κατατάξει την αγνή ψυχή εν σκηναίς δικαίων, στη δε βαρυπενθούσαν του οικογένεια να στέλλει την ουράνια παρηγορία.

Αιωνία σου η μνήμη.

ΚΥΠΡΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΡΟΣ

Γεννήθηκε στην Κυθρέα 11.2.1912 και ήταν το μικρότερο παιδί της πολυμελούς οικογένειας του Στυλιανού Κούτσουρου και της Ελενίτσας Ζαουρή.

Σε ηλικία τριών χρόνων υιοθετήθηκε από τη θεία του Μαρίτσα, αδελφή της μητέρας του Ελενίτσας, που είχε παντρευτεί το Μιχάλη Παττάλα από τη Συρκανιά και δεν είχαν κάμει παιδιά. Γι' αυτό ο Κύπρος φοίτησε στην αρχή στο Δημοτικόν Σχολείο Χαρδακίωτσας Κυθρέας. Στην ηλικία όμως των οκτώ χρόνων ατυχώς η θεία του πέθανε εξαιτίας δυστυχήματος και ο μικρός Κύπρος αναγκάστηκε να επιστρέψει στους γονείς του και να συνεχίσει τη φοίτηση του στο Δημοτικόν Σχολείο Αγίου Ανδρονίκου Κυθρέας.

Μετά την αποφοίτηση του από το σχολείο μαθήτευσε στην τέχνη του αμαξοποιού - αλετροποιού κοντά στον αδελφό του Σάββα που διατηρούσε τότε εργαστήριο στην Κυθρέα. Παρ' όλο που τελειοποιήθηκε στην τέχνη δεν εξάσκησε τούτη, αλλά τράπηκε στο πατρικό γεωργικό επάγγελμα στο οποίο είχε ιδιαίτερη κλίση. Είχε αρκετά δικά του κτήματα, άλλα καλλιεργούσε με ενοίκιο και άλλα καλλιεργούσε συνεταιρικά με άλλους ιδιοκτήτες.

Νυμφεύθηκε το 1946 την Αθανασία Χ' Αθανάση και εγκατεστάθηκε στη Χρυσίδα. Απέκτησαν τέσσερεις κόρες. Την Αγάθη που παντρεύτηκε το Θεόδωρο, μηχανικό από το Βαρώσι και εγκαταστάθηκαν στη Νότιο Αφρική, όπου ακόμη διαμένουν. Τη Στέλλα που τέλειωσε γεωπόνος και εργάζεται στον Οίκο του γεωπόνου Σπύρου Σταυρινίδη. Παντρεύτηκε το Λάμπρο Βασιλείου που εργάζεται στον Οίκο Ορεινός. Τη Μαρία που τέλειωσε φιλόλογος και είναι διορισμένη στο Παγκύπριο (Κεντρικό) Γυμνάσιο. Την Έλενα που τέλειωσε δικηγόρος στη Θεσσαλονίκη και εργάζεται στη Βουλή των Αντιπροσώπων και είναι παντρεμένη με το φαρμακοποιό Ξανάκη Ηλιάδη από την Παλουρώτισσα.

Στη Β' εισβολή του Αττίλα στην Κύπρο, όταν η Κυθρέα περιέπεσε στην κατοχή των Τούρκων ο Κύπρος με τη σύζυγο του Αθανασία παρέμειναν εγκλωβισμένοι στο σπίτι τους στη Χρυσίδα μαζί με άλλους χωριανούς. Τις πρώτες μέρες του εγκλωβισμού τους, οι Τούρκοι τους οδήγησαν με πολλούς άλλους στο Νέο Χωριό όπου παρέμειναν για τρεις μέρες στην εκκλησία του Τιμίου Προδρόμου. Παρ' όλο που αφέθηκαν ελεύθεροι την τρίτη μέρα κι επέστρεψαν στο σπίτι τους, την επομένη παρουσιάστηκαν και πάλι Τούρκοι που συνέλαβαν τον Κύπρο και το μετέφεραν στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στη Βώνη, όπου υπήρχε μεγάλος αριθμός εγκλωβισμένων από όλα τα χωριά της περιοχής Κυθρέας.

Η Αθανασία παρέμεινε στο σπίτι της με συντροφιά γυναίκες και άνδρες χωριανούς που συγκεντρώθηκαν όλοι στο δικό της σπίτι για μεγαλύτερη ασφάλεια. Μετά είκοσι μέρες παρουσιάστηκαν Τούρκοι και παρέλαβαν την Αθανασία μαζί με όλους που έμεναν στο σπίτι τους και τους οδήγησαν στη Βώνη, όπου οι μεν άνδρες εγκλωβίστηκαν στην εκκλησία, οι δε γυναίκες στο Δημοτικό Σχολείο. Στη Βώνη οι Τούρκοι παρέλαβαν από την Αθανασία £500 και άλλα χρυσαφικά και ασημικά που συναπεκόμισε φεύγοντας από το σπίτι της. Οι Τούρκοι τούτοι ήταν ο Τεθρίσις της Νίνας